

Cyklistický výjazd

Kráľovská aleja v obci Čečejevce

Realizoval: Cykloturistický klub LEŠŤAN
Termín výjazdu: 14.11.2012
Trasa presunu: Košice-Péřeš-Šaca-Čečejevce a späť
Dĺžka presunu: 51 km
Materiál, ktorý bol použitý k spracovaniu prezentácie:
- text -Korzár

Kráľovská aleja by mala do Čečejevciac prilákať viac turistov

ČEČEJOVCE. Cestu zo stredu obce Čečejevce v okrese Košice-okolie k unikátnym freskám v ranogotickom kostolíku z 13. storočia bude lemováť sedem sôch významných stredovekých kráľov. Kráľovskú aleju slávnostne otvoria dnes o 18. hodine, súčasťou programu je aj koncert historickej hudby festivalu Ars antiqua in via gothica, ktorý sa odohrá v kostolných priestoroch z 13. storočia.

Pri výbere stvárnených panovníkov sme predovšetkým zohľadňovali ich spojenie s našim krajom a skutky, ktoré vykonali v jeho prospech. Drevené sochy v nadživotnej veľkosti približujú kráľov z piatich storočí. Prvým v poradí je Samuel Aba, ktorý tu vládol v 11. storočí a podľa neho nesie meno región Abov.

Posledná je v aleji socha Mateja Korvína, ktorým de facto končí éra stredoveku a nastupuje renesancia. Pri každom panovníkovi sa nachádza základná informácia o jeho živote i prínose pre náš región, tiež o jeho pôvode, čím zvýrazňujeme ich mnohonárodnú pestrosť, priblížil starosta Čečejevciac Július Pelegrin.

Projekt v celkovej hodnote 17.000 eur podporil z programu Terra Incognita aj Košický samosprávny kraj, a to sumou 15.000 eur. Autormi sôch sú sochári Ján Lukács z Moldavy nad Bodvou a Magdaléna Palenčárova z Čečejevciac. Ich diela zdobia už viaceré mestá a obce Slovenska. Odborným konzultantom pre stvárnenie kráľov, ich odevu a zbroje sa stal niekdajší riaditeľ Východoslovenského múzea a spisovateľ literatúry faktu Jozef Duchoň.

Obec Čečejevce sa nachádza na južnom cestnom ťahu do Bratislavy medzi Košicami a Rožňavou. Denne našou obcou prechádzajú tisíce áut, pričom mnohí ani netušia, že na konci Kostolnej ulice sú jedny z najkrajších a najzachovalejších gotických fresiek na Slovensku, upozornil Pelegrin. Ich datovanie siaha až do 14. storočia, sú teda i staršie ako väčšina ostatných a sú aj verejne prístupné. Úloha kráľovskej aleje podľa starostu spočíva aj v možnosti upútať pozornosť turistov a priviesť ich k tomuto unikátnemu dielu, čo je i záujmom programu Terra Incognita, uzavrel.

Čítajte viac: <http://kosice.korzar.sme.sk/c/6542348/kralovska-aleja-by-mala-do-cecejevciac-prilakat-viac-turistov.html#ixzz2C0ck8UjE>

ČEČEJOVCE

CSÉCS

Terra Incognita
Krajina neopoznaná

Čečejevce - Csécs

Územie obce bolo obývané už v piatom tisícročí pred našim letopočtom v mladšej dobe kamennej ľudom bukovohorskej kultúry. Prvú písomnú zmienku však poznáme až z roku 1317, kedy sú už Čečejevce rozvinutá dedina s kostolom. V skutočnosti teda musí byť oveľa staršia. Podľa záznamov z roku 1365 dedina patrila Petrovi z rodu Aba. Neskôr patrila k majetkom cisára a kráľa Žigmunda Luxemburského, pánov z Perína aj hradu Veľká Ida. Čečejevce majú v súčasnosti dĺžodobu okolo 2000 obyvateľov. Nachádza sa tu románsko-gotický kostol z 13. storočia s unikátnymi gotickými freskami, neokorbarokový kaštieľ z 18. storočia, klasicistický kostol z konca 18. storočia a pamätník obetiam vojen.

A község területe már az i.e. 5 évezredekben lakott volt. Az első földművelők civilizációjá az ún. büki kultúra. A község első írásos említése 1317-ből való. A feljegyzés szerint Csécs akkor már fejlett, templommal is rendelkező település. Az 1365-ös feljegyzések alapján a község az Aba nemzetségből származó Péter tulajdona. Később Luxemburgi Zsigmond birtokába került a falu, aki azt a Perényi családnek adományozza, majd a nagydai uraság tulajdona lesz. Csécsnek jelenleg több mint 2000 lakosa van. A falu nevezetessége a 13. századi falafestményekkel díszített koragótikus templom, a 18. századi késő barokk kastély, a 18. századi klasszicista templom és a háborúk áldozatainak emlékműve.

The area of Čečejevce has been inhabited since the 5th century B.C. - in the earlier part of the stone age - by the people of the bukovohorsky culture. The first written document which mentions Čečejevce is from the year 1317. In this document it is noted that Čečejevce was already a well-developed village with its own church, which means it has to be much older than that. According to documentation from 1365 the village was owned by Peter from the family of Aba. Later it belonged to the Emperor and king Zsigmund of Luxembourg, Lord of Perin and the castle in Veľká Ida. For a long time Čečejevce has had around 2000 inhabitants. Čečejevce has a roman-gothic church dating to the 13th century with unique gothic frescos, a late-baroque manor house from the 18th century, another neo-classic church from the end of the 18th century and a war victims' memorial.

KOŠICKÝ
KRAJ
SAMOSPRÁVNÝ
KRAJ
2022

Projekt je spolufinancovaný Košickým samosprávnym krajom z programu TERRA INCOGNITA.

Terra Incognita
Krajina neopoznaná

KRÁĽOVSKÁ ALEJA sôch stredovekých panovníkov ku gotickým freskám

KOŠICKÝ
KRAJ
SAMOSPRÁVNÝ
KRAJ
2022

Projekt je spolufinancovaný Košickým samosprávnym krajom z programu TERRA INCOGNITA.

LADISLAV I. SVÄTÝ

1077 – 29. 7. 1095

Syn Béla I. a Richezy Piastovej

Narodený v poľskom exile, kráľ, rytier a svätec – slávny pokoriteľ Kumánov, konsolidátor krajiny, pripojil k Uhorsku Chorvátsko, iniciátor kanonizácie (vysvätenia) prvých uhorských svätých Gerharda, Štefana, Imricha, Svorada a Benedikta, Kráľ obzvlášť milovaný, obdivovaný a uctievaný v hornom Uhorsku. Podľa povestí bojoval proti Kumánom na Jasovskej planine.

I. (SZENT) LÁSZLÓ

1077 – 1095. VII. 29.

I. Béla és Richeza lengyel hercegnő fia

Lengyelországi száműzetésben született, lovag és szent király – a kunok dicső meghódítója, Magyarországhoz csatolja Horvátországot, az első magyar szentté avatások kezdeményezője – Gellért, István, Imre, András (Zoerard) és Benedek szentté avatása fűződik a nevéhez.

A Felvidék szeretett, csodált és tisztelt királya. A legenda szerint a Jászói - fennsíkron harcolt a kunok ellen.

SAINT LADISLAUS I.

1077 – 29. 7. 1095

Son of Bela I. and Princess Richeza of Poland

Born in Polish exile, he was a knight king and a saint – famous for his defeat of the Cumans. He unified the country and added Croatia to its lands. He initiated the canonisation of the first Hungarian saints: Gerhard, Stephan, Imrich, Svorad and Benedictus.

A king especially loved, admired and worshipped in the upper Hungarian region (i. e. Slovakia). According to legend, he fought the Cumans on the Jasov plain.

Autor sochy / A szobor alkotója / Author of sculpture:
Ján Lukács

BELO IV.

21. 9. 1235 – 3. 5. 1270

Syn Ondreja II. a Gertrúdy Istrijsko – Kransko – Meranskej

Úspešný obnoviteľ kráľovstva ukrutne zničeného tatárskym vpádom v roku 1241, iniciátor nového mestského osídlenia najmä v hornom Uhorsku, tvorca obranyschopnejšej krajiny, kráľ nazývaný tiež druhým zakladateľom Uhorska. V Ťude dodnes žije tradícia, že v tomto kraji sa kráľ skrýval, keď prehrál s Tatármi bitku pri rieke Sianá. Miestami úkrytu mali byť Holubia skala nad Hrhovom a Kráľova jaskyňa v Zádielskej tiesňave.

IV. BÉLA

1235. IX. 21. – 1270. V. 3.

II. András és Meránia Gertrúd fia

Az ő nevéhez fűződik az ország újjáépítése az 1241-es kegyetlen tatárjárás után. Támogatja a felvidéki települések városiasodását, fejlesztí az ország védelmi képességét, Magyarország második honalapítójának is nevezik. A néphagyomány szerint, a tatároktól elszenvedett Sajó menti vereség után a király ezen a vidéken bujdosott. Relytekhelye a Tornagörgő fölött magasodó Galamboskő és a Szádelői-völgyben található Királybarlang volt.

BELA IV.

21. 9. 1235 – 3. 5. 1270

Son of Andrew II. and Gertrude of Merania

He was a successful restorer of the kingdom, which was vastly devastated by the Tatar invasion in 1241. He initiated new urban settlement policies, mostly in upper Hungary. He improved the defence of the country and was called the second founder of Hungary. People still tell the tale of how he hid in this region (near the Sianá river) after he lost a battle with the Tatars. The places he hid were Pigeon Rock above Hrhov village and the King's Cave in Zádiel canyon.

Autor sochy / A szobor alkotója / Author of sculpture:

Ján Lukács

KAROL I. RÓBERT

1301 – 16. 7. 1342

Syn Karola Martela a Klemencie Habsburskej
Pravnuk Štefana V.

Neapoľský Anjouovec, zaviedol zlaté floríny a ekonomicky reformoval cľá, obchod a baníctvo, vniesol do kráľovstva vyspeľú juhoeurópsku kultúru. Jeho prvé kráľovské úspechy sú spojené s tunajším krajom. Je známy najmä ako víťaz bitky pri Rozňahovclach.

I. KÁROLY

1301 – 1342. VII. 16.

Anjou Martell Károly és Habsburg Klemencia fia
V. István dédunokája

Nápolyi Anjou, az aranyforint bevezetője, gazdaságilag megreformálja a vámszedést, a kereskedelmet és a bányászatot, az országban meghonosítja a haladó dél-európai kultúrát. Első uralkodói sikerei éppen ehhez a térséghez fűződnek, ő a rozgonyi csata győztese.

CHARLES I.

1301 – 16. 7. 1342

Son of Charles Martel and Clemence of Habsburg
Great-grandson of Stephen V.

He was of the Anjou family from Naples. He introduced golden florina as a currency and carried out economic reform of taxation, trade and mining. He brought the highly developed southern-European culture to the kingdom. His first success as a king is tied to this region. He is also known as the victor of the battle near the village of Rozňahovca.

Autor sochy / A szobor alkotója / Author of sculpture:
Magdaléna Palenčárová

LUDOVÍT I. VEĽKÝ

21. 7. 1342 – 10. 9. 1382

Syn Karola Róberta a Alžbety Piastovej

Rytiersky kráľ a diplomat, upravil zlatú bulu Ondreja II. a právne zmodernizoval Uhorsko, načas ho spojil s Poľskom do personálnej únie, v našom kraji podporoval vinohradníctvo a pestovanie dovtedy exotických a neznámych plodín,

Abovu priniesol dlhé obdobie mieru a prosperity. Košiciam udelil ich prvý erb.

I. LAJOS

1342. VII. 21. – 1382. IX. 10.

I. Károly és Piast Erzsébet fia

Lovagkirály és diplomata, módosítja II. András aranybulláját, modernizálja Magyarország jogi rendszerét, létrehozza a magyar-lengyel personáluniót, támogatja a szőlőművelést és a korábban ismeretlen, exotikus növények termesztését.

Aba megye neki köszönheti azt a hosszú békeidőszakot, melyben virágzó fejlődésnek indulhatott. Nagy Lajos volt Kassa első címerének adományozója.

LOUIS I., THE GREAT

21. 7. 1342 – 10. 9. 1382

Son of Charles I. and Elisabeth Piast

He was a knight king and a diplomat who adapted the Golden Bull of Andrew II. He carried out law reform in Hungary and temporarily joined it together with Poland in a personal union. In our region he encouraged wine-making and the growing of then exotic and unknown crops. He ushered in a long period of peace and prosperity to the Abov region. He gave Košice its first coat-of-arms.

Autor sochy / A szobor alkotója / Author of sculpture:
Magdaléna Palenčárová

ŽIGMUND LUXEMBURSKÝ

31. 3. 1387 – 9. 12. 1437

Syn Karola IV. a Alžbety Pomorské
Manžel Márie z Anjou

Osobnosť európskeho formátu, bol aj český kráľ, brandenburský markgróf, a rímske ríšskeho cisára, významný európsky diplomat, bojovník s Turkami a Husitmi, často túžejú kraj navštevovať a zarážal privilegiami. Obdivoval svätého Ladislava a nechal sa poňím ľah, kde on. Košiciam rozšíril práve slobodného kráľovského mesta.

LUXEMBURGI ZSIGMOND

1387. máj. 31. – 1437. dec. 9.

IV. Károly és Pomerániai Erzsébet fia
Felcséde Mária Anjou-házi magyar királyné

Európai uralkodó, cseh király, brandenburgi őgróf, német-római császár, híres európai diplomata, a törkök és husziták ellenébe, gyakran látogatja ezt a vidéket, és elhalmozta kiváltságokkal. Szent László szobrája, ugyanazon a helyen temetik el, ahol nagyrabecsült elődjét. Kiterjesztette Kassa szabad királyi város jogait.

ZIGISMUND OF LUXEMBOURG

31. 3. 1387 – 9. 12. 1437

Son of Charles IV. and Elizabeth of Pomernia
Husband of Mary of Anjou

A person of European importance, his titles included: Czech king, a Brandenburg margrave and Emperor of the Roman and Prussian lands. He was an important European diplomat and lead wars against the Turks and the Hussites. He often visited this region and bestowed on it many privileges. He admired St. Ladislaus and let himself be buried at the same place St. Ladislaus was buried. He gave Košice the status of a free royal city (paying tax only to the king and not to other local governors).

Autor sochy / A szobor alkotója / Author of sculpture:
Ján Lukács

MATEJ I. KORVÍN

24. 1. 1458 – 6. 4. 1490

Syn gubernátora Jána Huňadyho a Alžbety Šiládlovej

Dobový vzdelanec, akvitý vladár, stratég a diplomat, pripojil k Uhorsku Moravu a Slezsko. Podporovateľ renesančnej kultúry, nesmierne obľúbený medzi prostým ľudom a nazývaný tiež "spravodlivý kráľ". V mládeosti častý hosť v tunajšom kraji. Ako náruživý lovec chodil poľovať na hrad Sokol. Podľa povestí sa zaslúžil o výstavbu gotického kostola sv. Michala Archanjela v Jasove.

I. MÁTYÁS

1458. I. 24. – 1490. IV. 6.

Hunyadi János kormányzó és Szilágyi Erzsébet fia

Humanista, nagyszerű uralkodó, stratégia és diplomata. Magyarországához csatolja Morvaországot és Sziléziát. A reneszánsz kultúra támogatója, rendkívül népszerű az egyszerű emberek között, akik „Ígazságos” Mátyás királynak nevezik. Ifjúként gyakran látogat ebbe a térségbe. Mint szenvedélyes vadász gyakori vendége Szokoló várának.

A hagyomány szerint támogatta a Jászói Szent Mihály arkangyal gótikus templom építését.

MATTHIAS CORVINUS

24. 1. 1458 – 6. 4. 1490

Son of the governor John of Hunyady and Elisabeth Szilágyi

He was a contemporary scholar, great ruler, tactician and diplomat. He added Moravia and Silesia to the Hungarian lands. He was a supporter of the renaissance culture. He was extremely well liked by the ordinary people and was dubbed "The Just King." In his youth he was a frequent visitor to this region. A passionate hunter, he used the grounds of the Sokol Castle. According to legend, he commissioned the building of the gothic church of St. Michael Archangel in Jasov.

Autor sochy / A szobor alkotója / Author of sculpture:
Ján Lukács

Ranogotický kostol s gotickými freskami *A freskókkal díszített kora gótikus templom* The Early Gothic church with gothic frescos

Presný rok postavenia kostola nie je známy, avšak bolo tomu tak ešte pred rokom 1300. V tom čase to bol kostol katolícky pravdepodobne zasvätený sv. Jánovi Evanjelistovi. Gotické fresky svätynne vznikali najneskôr od polovice 14. storočia. Časť z nich je typická pre starší byzantský štýl a časť ovplyvnená talianskym dobovým štýlom 14. storočia. Maľby znázorňujú známe biblické výjevy, medzi ktorými dominujú Zvestovanie Panne Márie, Narodenie Krista, Herodesove vraždenie nevinných, Útek do Egypta, Kristus ako chlapec v chráme, Veronikine rúško, Modlitba na Olivovej hore, Posledná večera, Pilát súdi Krista, Ukrižovanie na Golgote a ďalšie. Kazateľnica pochádza z roku 1763. Stavba si zachovala pôvodný stredoveký charakter vidieckych kostolov, ktoré v danom čase nemali vežu, ale samostatne stojace drevené zvonice. Od roku 1702 patrí k reformovanej cirkvi, v súčasnosti Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku.

A templom építésének pontos ideje ismeretlen, de bizonyos, hogy 1300 előtt épült. Természetesen akkor római katolikus templom volt, és minden bizonnyal Szent János evangélistának szentelték. A szentélyben található gótikus freskók a 14. század közepén készültek. A falfestményeken a késő bizánci stílus jegyei mellett a 14. századi olasz stílushatások is felfedezhetők. A rajzok nagy része bibliai történeteket ábrázol, mint a Mária-nak szóló anygyali híradás, Jézus születése, A Herodesi gyermekgyilkosság, Menekülés Egyiptomba, A gyermek Jézus tanít a templomban, Veronika leple, Imádság az Olajfák hegyén, Utolsó vacsora, Krisztus Pilátus előtt, Keresztrefeszítés és más bibliai történetek. A székely 1763-ból való. Az épület megőrizte az eredeti középkori vidéki templom jellegét. Ezeknek általában nem volt tornyuk, csak különálló, fából készült haranglábuk. A templom 1702 óta a református egyház tulajdona.

The exact year of the construction is not known, but it had to be before the year 1300. At that time it was a catholic church probably consecrated to St. John the Evangelist. The gothic frescoes of the sanctuary started to appear during the second half of the 14th century. Parts of the frescoes are typical of the older Byzantine style and other parts are influenced by the then-contemporary Italian style of the 14th century. The paintings portray well-known biblical scenes such as: the Annunciation, the birth of Christ, Herod's murder of the innocents, the escape to Egypt, Christ as a child in the temple, Veronica's facecloth, prayer on the Mount of Olives, The Last Supper, Pontius Pilate's judgement, the Crucifixion of Christ and others. The pulpit is from 1763. The building has retained its original character from the middle ages. The village churches, at that time, were towerless but had separate free standing wooden bell towers. Since 1702 it has belonged to the Reformed Church. At this time it belongs to the Reformed Christian Church in Slovakia.

Projekt je spolufinancovaný Kollárym samosprávnym krajom z programu TERRA INCOGNITA.

MVDr. Michal Ondovčik